

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО” СОФИЯ

1000 София, ул. “Аксаков” № 21 Телефон: (02) 9859 3759 Факс: (02) 987 7046

Изх. №20-00-674

..27.12.2010г.

ДО:

„ДАЙРЕКТ СЪРВИСИЗ” ООД
БУЛ. ”БОТЕВГРАДСКО
ШОСЕ” № 272
ГР. СОФИЯ 1839

КОПИЕ: ТД НА НАП СОФИЯ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ТОДОРОВ,

Във връзка с постъпило Ваше писмо с вх. № 20-00-674/13.12.2010г. в Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” София относно прилагане разпоредбите на ЗКПО, ЗДДС и ППЗДДС, Ви уведомявам следното:

Поставените от Вас въпроси са свързани с данъчното третиране и съхраняване на получените фактури, издадени по електрон път, а именно:

1. Ще бъдат ли данъчно признати счетоводните разходи, документирани с електронни първични счетоводни документи, които отговарят на изискванията на чл.6, ал.2 и чл.7 от Закона за счетоводството (ЗСч) и на Закон за електронния документ и електронния подпис (ЗЕДЕП) и отразяват вярно стопанските операции?

2. Необходимо ли е издателите и получателите на електронни фактури (документи) да ги съхраняват и на хартиен носител?

3. Получателите на електронни фактури, известия (дебитни и кредитни) и протоколи, ще могат ли да ползват правото на приспадане на данъчен кредит по получените от тях електронни данъчни документи, издадени въз основа на ЗДДС?

Предвид изложеното в запитването и относимата към въпросите нормативна уредба изразявам следното становище:

По отношение на 1-ви въпрос:

За да бъдат данъчно признати, счетоводните разходи следва да бъдат документално обосновани в съответствие с изискванията на чл.10 от ЗКПО. Съгласно чл.10, ал.1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Счетоводният закон допуска първичният счетоводният документ да е електронен документ, когато са спазени изискванията на този закон и на Закон за електронния документ и електронния подпис – чл.6, ал.2 от ЗСч. С оглед цитираните разпоредби, признаването на разход по стопанска операция, документирана с електронен първичен счетоводен документ е допустимо доколкото същият изпълнява изискванията на ЗСч и на ЗЕДЕП и отразява вярно стопанската операция.

По отношение на 2-ри въпрос:

Съхраняването на счетоводната информация е уредено в глава шеста на ЗСч. Съгласно чл.42, ал.2 от ЗСч счетоводната информация може да се съхранява на хартиен

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРЕХОДНИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО“ - СОФИЯ

или на технически носител. За целите на производствата по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), счетоводната и търговската информация, както и всички други сведения и документи от значение за данъчното облагане и задължителните осигурителни вноски се съхраняват от задълженото лице по реда, установен в Закона за Националния архивен фонд в сроковете, посочени в чл.38, ал.1 от кодекса. След изтичането на срока за съхранението им носителите на информация по ал.1 (хартиен или технически), които не подлежат на предаване в Националния архивен фонд, могат да се унищожават – чл.38, ал.2 от ДОПК.

По отношение на 3-ти въпрос:

Фактурата съгласно чл.112, ал.1 и 2 от ЗДДС е данъчен документ и може да се издава ръчно или автоматизирано.

Изискванията към съдържанието на фактурите са посочени в чл.114 от ЗДДС, а изискванията към бланките на фактурите са посочени в чл.78 от ППЗДДС.

Алинея 6 от Закона дава възможност издадените фактури да бъдат изпращани и по електронен път като се уточнява, че получените фактури по електронен път се приемат, когато получателят е потвърдил получаването им, при условие че са гарантирани автентичността на произхода и ненарушеността на съдържанието. Тук следва да се обърне внимание на това, че потвърждаването на получаването не удостоверява съдържанието на електронното изявление, съгласно чл.8, ал.3 от ЗЕДЕП.

Редът за съхраняване на данъчните документи е уреден в чл.121 от ЗДДС, според който всяко данъчно задължено лице осигурява съхраняването на данъчните документи, издадени от него или от негово име, както и на всички получени от него данъчни документи до 5 години след изтичане на давностния срок за погасяване на публичното задължение, което документите удостоверяват.

Следва да се има предвид, че съгласно чл.122 от ЗДДС, когато данъчно задължено лице съхранява фактури, издадени или получени от него по електронен път, и мястото на съхранението им е в друга държава членка, лицето е длъжно да осигури електронен достъп до съхраняваните данни на компетентните органи по приходите. Органите по приходите имат право да изтеглят и да ползват така съхраняваните фактури за целите на контрола. В ЗДДС не е предвидено изискване за съхранение на електронните документи на хартиен носител.

На основание цитираните разпоредби, издателите и получателите нямат задължение да съхраняват получените по електронен път фактури на хартиен носител. Получените по електронен път фактури трябва да се съхраняват на технически носител, който е предназначен за масова употреба.

Правото на данъчен кредит ще е налице, когато са изпълнени предпоставките, регламентирани това право, предвидени в Глава седма "Данъчен кредит" от ЗДДС.

Лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато е изпълнило едно от следните условия:

1. притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред – по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател;

2. издало е ПРОТОКОЛ по чл.117 ЗДДС или чл.163б, ал.2 ЗДДС и е спазило изискванията на чл.8б ЗДДС – в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО“ - СОФИЯ

платец по глава осма ЗДДС; в случаите по чл.161 или 163а ЗДДС, когато доставчикът е данъчно задължено лице, получателят трябва да притежава и данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл.114 и 115 ЗДДС, в който е посочено съответното основание за неначисляване на данък;

3. притежава митническа декларация, в която лицето е посочено като вносител и данъкът е внесен по реда на чл.90, ал.1 ЗДДС – в случаите на внос по чл.16 ЗДДС;

4. притежава митническа декларация, в която лицето е посочено като вносител, издало е протокол по чл.117 ЗДДС и е спазило изискванията на чл.86 ЗДДС – в случаите по чл.57 ЗДДС;

5. притежава документ, който отговаря на изискванията на чл.114 ЗДДС, издало е протокол по чл.117 ЗДДС и е спазило изискванията на чл.86 ЗДДС – в случаите на вътреобщностно придобиване (ВОП);

6. притежава документ по чл.131, ал.1, т.2 ЗДДС;

7. притежава документите, определени в ППЗДДС – в случаите на правопримство по чл.10 ЗДДС (чл.71 ЗДДС).

Следователно получателите на електронни фактури, известия и протоколи ще могат да ползват правото си на приспадане на данъчен кредит ако издадените електронните документи отговарят на разпоредбите на ЗДДС и ППЗДДС.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОУИ СОФИЯ:

/А.ГЕОРГИЕВ/